

Dimitris AVRAMOPOULOS
člen Evropské komise

Brusel, 22/12/2015
Ares(2015)

Vážený pane ministře,

děkuji za Váš dopis ze dne 30. října 2015 a přiložený materiál s názvem Informace o problematických aspektech přijímání a realizace některých závazných aktů obsažených v 'druhém implementačním balíčku'. Velmi se omlouvám, že odpovídám takto pozdě.

I když Evropská komise ani její jednotliví členové nemají výhradní pravomoc podávat stanoviska k výkladu primárního nebo sekundárního práva EU, pracovníci Komise předmětný materiál prostudovali. V příloze k tomuto dopisu přikládám odpovědi na Vámi položené otázky.

Pokud budete mít další dotazy týkající se praktického provádění rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 a 2015/1601 ze dne 14. resp. 22. září 2015, kterými se stanovují dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka, pracovníci našeho Generálního ředitelství pro migraci a vnitřní věci rádi případné doplňující otázky prodiskutují s Vašimi orgány. V rámci této komunikace bude jistě i prostor pro vyjasnění možných dalších otázek týkajících se jiných návrhů Komise v kontextu druhého implementačního balíčku.

Je třeba, aby se Evropská unie a její členské zaměřily především na řešení příčin současné migrační krize. Současně však se mnou budete jistě souhlasit v tom, že je nutné, aby všechny členské státy posílily své snahy a urychlily relokační proces v souladu se závěry Rady o řešení uprchlické a migrační krize, na nichž se zástupci členských států dohodli na Radě pro spravedlnost a vnitřní věci dne 9. listopadu 2015.

S pozdravem

Pan Milan CHOVANEC
Ministr vnitra

Česká republika

Příloha

Níže uvádím odpovědi na otázky ze strany 17 Vašeho materiálu ze dne 30. října 2015:

[Otázka 1] Návrh Komise, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska¹, byl přijat Radou dne 22. září 2015². Je součástí širšího balíčku ambiciózních opatření, jež v souladu s Evropskou migrační agendou³ Komise navrhla nebo hodlá navrhnout v reakci na současnou uprchlickou krizi a ve snaze připravit se na budoucí výzvy.

Výše uvedený návrh Komise vycházel z článku 78 odst. 3 Smlouvy o fungování EU (SFEU), jež poskytuje specifický právní základ pro řešení nouzových situací a přihlíží i k článku 80 SFEU upravujícímu zásady solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědností mezi členské státy. Článek 78 odst. 3 SFEU umožňuje Radě, aby po konzultaci s Evropským parlamentem přijala dočasná opatření ve prospěch dotčených členských států nebo ve prospěch státu(ů) ocitnuvších se v nouzové situaci v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí do jednoho nebo více členských států. Dočasná opatření upravená článkem 78 odst. 3 jsou ve své podstatě výjimečná a mohou být využita pouze v případě, že naléhavost a závažnost problémů, jež azylový systém dotčeného státu nebo států utrpí v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, překročí určitou mez. Takováto opatření byla přijata rozhodnutími Rady (EU) 2015/1523 a 2015/1601 ze 14. resp. 22. září 2015. Tato rozhodnutí Rady jsou v celé své šíři závazná pro všechny členské státy, na něž se vztahují (článek 288 odst. 4 SFEU).

[Otázka 2] Opatření uvedená v návrhu Komise a následně schválená Radou zahrnují i dočasnou odchylku od kritérií upravených v článku 13 odst. 1 nařízení (EU) 604/2013 a procesních kroků, a to včetně časových lhůt zakotvených v člancích 21, 22 a 29 předmětného nařízení. I když podle práva EU nemá žadatel právo zvolit, jaký členský stát bude zpracovávat jeho žádost, a tím specificky určit členský stát relokace v rámci provádění rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, zvláštní zřetel by měl být věnován specifickým kvalifikačním předpokladům, jazykovým znalostem a rodinným, sociálním nebo vzdělávacím vazbám žadatele, jež by mohly usnadnit integraci relokované osoby do společnosti přijímajícího členského státu. Navíc zůstávají v platnosti právní a procesní opatření zakotvená v nařízení (EU) č. 604/2013, a to včetně práva na účinný opravný prostředek v souladu s článkem 27. Dotyčný žadatel bude o procesu relokace v souladu s rozhodnutím informován a bude mu oznámeno rozhodnutí o relokaci ve smyslu článku 26 nařízení (EU) č. 604/2013.

[Otázky 3-5] Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 respektuje základní práva a vychází z principů zakotvených v Listině základních práv, a to především v tom smyslu, že zaručuje rychlý přístup k adekvátnímu postupu udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí zaručuje ochranu práva na azyl a aplikaci zásady *non-refoulement* tak, jak je stanoveno v člancích 18 a 19 Listiny. Rozhodnutí navíc umožňuje přesun žadatelů do členského státu, který jim může poskytnout adekvátní podmínky přijetí a lepší vyhlídky na úspěšnou integraci, čímž zaručuje plné dodržování práva na důstojnost a ochranu proti mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu, jak je upraveno články 1 a 4 Listiny. V souladu s článkem 24 Listiny chrání předmětné rozhodnutí i práva dítěte a, v souladu s článkem 7 Listiny, i právo na společný život rodiny. Rozhodnutí je navíc

---

¹ CC)M(2015) 451 final

² Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015

³ Rada přijala první rozhodnutí o dočasném relokačním rámci ve prospěch Itálie a Řecka dne 14. září 2015 (rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015)

v souladu s principy unijního práva, jako jsou přiměřenost a subsidiarita, i s principy mezinárodního práva veřejného.

[Otázka 6] Jak bylo zdůrazněno na jednání Rady ve dnech 25. a 26. června 2015, přechodná a výjimečná opatření s cílem relokovat z Itálie a Řecka v horizontu dvou let osoby s jasnou potřebou mezinárodní ochrany jsou uvalována v důsledku mimořádné situace a jako projev závazku posílit solidaritu a sdílení odpovědnosti. Relokace byly vybrány jako praktické řešení na snížení zátěže Řecka a Itálie, zemí v první linii primárně vystavených přílivu migrantů do EU.

Je třeba si uvědomit, že relokační projekt EUREMA byl jiné povahy, než krizový relokační mechanismus plánovaný v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/1523 a (EU) 2015/1601. Jsou zde dva klíčové rozdíly – zaprvé projekt EUREMA cílil na uznané příjemce mezinárodní ochrany a ne na žadatele o mezinárodní ochranu a, zadruhé, účast na projektu byla pro přijímající členský stát i pro osoby požívající mezinárodní ochranu dobrovolná (takové osoby měly tudíž právo členský stát relokace zvolit).

[Otázka 7] Komise se domnívala, že krizový relokační mechanismus bude vhodnější a schopnější efektivně řešit migrační krizi, a to zejména s ohledem na absenci úpravy povinného mechanismu solidarity ve Směrnici o dočasné ochraně⁴. Krizový mechanismus byl považován za jednodušší řešení umožňující rychlou a účinnou reakci na migrační krizi v Itálii a Řecku.

[Otázky 8-10] Rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015 zdůrazňuje prostředky, jež mají členské státy k dispozici k regulaci sekundárního pohybu relokovaných osob ze členských států relokace do jiných členských států EU. Členské státy by měly v souladu s právem Unie přijmout nezbytná preventivní opatření v oblasti přístupu k sociálním dávkám a opravným prostředkům. Žadatelé by navíc měli být informováni o důsledcích následného nedovoleného pohybu uvnitř členských států a o tom, že pokud jim členský stát relokace poskytne mezinárodní ochranu, nárok na práva spojená s mezinárodní ochranou mají pouze v tomto členském státě. Kromě toho by členské státy měly zvážit zavedení povinnosti hlášení, možnost poskytnout žadatelům o mezinárodní ochranu materiální podmínky přijetí v souladu se Směrnicí 2013/22/EU, zahrnující ubytování, stravu a ošacení, pouze ve formě věcného plnění a, tam, kde je to vhodné, případně zajistit, aby byli žadatelé přesunuti přímo do členského státu relokace. Podobně by v souladu s azylovým a schengenským acquis, s výjimkou závažných humanitárních důvodů, neměly členské státy v době posuzování žádostí o mezinárodní ochranu poskytovat žadatelům své cestovní doklady ani jinou pomoc, například finanční, která by jim mohla usnadnit nedovolený pohyb do jiných členských států. V případě nedovoleného přesunu do jiných členských států by žadatelé o mezinárodní ochranu nebo osoby požívající mezinárodní ochranu měli mít povinnost vrátit se, v souladu s ustanoveními Směrnice 2008/115/ES, do členského státu relokace a dotčený členský stát by měl tyto osoby neprodleně přijmout zpět.

Opatřeno elektronickým podpisem dne 22/12/2015 13:07 (UTC+01) v souladu s článkem 4.2 (Platnost elektronických dokumentů) rozhodnutí Komise 2004/563

---

⁴ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi jednotlivými členskými státy při vynakládání úsilí na přijímání těchto osob a na následky plynoucí z tohoto přijímání